Lietas Nr. 133088915
Lietas arhīva Nr. 1-0076-16/17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Siguldā 2016.gada 29.aprīlī

Rīgas rajona tiesas tiesnese M.Dreimane rakstveida procesā, izskatīja /pers. A/ sūdzību par 2015.gada 12.novembra Valsts Policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka /pers. C/ lēmumu Nr.2282, kā arī izskatīja administratīvā pārkāpuma lietas materiālus.

Aprakstošā daļa

2015.gada 18.decembrī Rīgas rajona tiesā no Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes kārtības policijas pārvaldes (turpmāk Iestāde) saņemta /pers. A/ (turpmāk sūdzības iesniedzējs) sūdzība par Iestādes 2015.gada 12.novembra lēmumu Nr.2282 (turpmāk Iestādes lēmums) atcelšanu un administratīvā pārkāpuma lietas materiāli.

No lietas materiāliem konstatējams, ka 2015.gada 24.septembrī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas jaunākais inspektors Dz.Daškovs Ropažu novadā sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PF 540379, par to, ka 2015.gada 24.septembrī plkst.17:05 apdzīvotas vietas Līčos, ceļa zīmes 518 (apdzīvotas vietas sākums) darbības zonā pa Rīgas ielu no Dambja ielas puses Mežkalna ielas virzienā /pers. A/ vadīja transportlīdzekli */TL marka/,* valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/ ar ātrumu 79 km/h (76 km/h ņemot vērā iespējamo mērījuma kļūdu +- 3km/h , kas fiksēts ar mērierīci *Stalker Dual DSR* Nr.002637).

Līdz ar ko ir pārkāpts MK Nr.571 Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkts, un atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) $149.^{8}$ panta astotā daļā.

Par LAPK $149.^{8}$ panta vienpadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu jaunākais inspektors pieņēmis lēmumu transportlīdzekļa vadītājam uzlikt naudas sodu 80 *euro* apmērā.

Nepiekrītot protokolam lēmumam (turpmāk sākotnējais lēmums), sūdzības iesniedzējs likumā noteiktā kārtībā to pārsūdzējis, iesniedzot sūdzību Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldē, savā sūdzībā norādot sekojošus argumentus.

Protokolā norādītajā vietā un laikā, iekļaujoties satiksmes plūsmā, vadījis transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/. Izbraucot no /Nosaukums A/ viņa vadīto transportlīdzekli apturējis policijas darbinieks.

Inspektors palūdzis uzrādīt nepieciešamos dokumentus un paskaidrojis apturēšanas iemeslu - pārsniegts atļautais braukšanas ātrums.

Uzrādījis arī videoierakstu. Noskatoties videoierakstu secinājis, ka tas ir nekorekts, jo tā kvalitāte ir slikta. Nav varējis atpazīt transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numuru, jo tas praktiski nebijis redzams. Videoierakstā redzējis arī citus transportlīdzekļus. Nenoliedz, ka vadījis transportlīdzekli pa protokolā minēto maršrutu, bet apšauba inspektora uzrādīto ātrumu, jo apstāklis, ka videoierakstā var redzēt ari citus transportlīdzekļus, radot šaubas par radara mērījumu.

Ņemot vērā policijas ekipāžas atrašanās vietu un to, ka vadījis transportlīdzekli iekļaujoties plūsmā, radara mērījums ticis fiksēts no liela attāluma, no transportlīdzekļa aizmugures, izmantojot slēpto metodi, viņš, /pers. A/ uzskata, ka sods uzlikts nepamatoti un lūdz atcelt pieņemto lēmumu.

Izskatot sūdzības iesniedzēja sūdzību, Iestāde ar 2015.gada 12.novembra lēmumu Nr.2282 sūdzību noraidījusi, bet jaunākā inspektora Dz.Daškova protokolu-lēmumu atstājusi negrozītu. Lēmumā norādīta sekojoša Iestādes argumentācija.

2015.gada 24.septembrī, plkst. 17:12, VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes (turpmāk - PPP) Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors Dz.Daškovs /pers. A/ noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PF 540379 par CSN 114.punkta prasību neievērošanu, proti, par to, ka viņš 2015.gada 24.septembrī, pīkst. 17:05, vadīja transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, Ropažu novadā, Līčos, pa Rīgas ielu no Dambja ielas puses Mežkalna ielas virzienā ar ātrumu 79 km/h, pie atļautā ātruma 50 km/h, ceļa zīmes Nr.518 "Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā. Ātrums fiksēts ar ātruma mērierīci "Stalker Dual DSR" Nr.DD002637. Minimālais iespējamais ātrums, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu, 76 km/h. Pārkāpums fiksēts videoierakstā.

Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (tuīpmāk - LAPK) 149.8 panta astotā daļā - par atļautā braukšanas atmina pārsniegšanu no 21 km/h stundā līdz 30 km/h ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas atomobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528. ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu 80 euro apmērā, Pārkāpuma fiksēšanas vietā jaunākais inspektors Dz.Daškovs piemēroja /pers. A/ naudas sodu 80 *euro* apmērā.

Ar administratīvā pārkāpuma protokolu un pieņemto lēmumu lietā Nr.PF 540379 /pers. A/ iepazinies un parakstījis to. Protokolā ierakstījis, ka "Nepiekrītu, nav korekts video".

Protokolam pievienots jaunākā inspektora Dz.Daškova ziņojums, kurā viņš norāda, ka 2015.gada 24.septembrī plkst. 17:05 tika konstatēts CSN pārkāpums ko izdarījis /pers. A/. Pārkāpums fiksēts ar dienesta transportlīdzeklī esošo videoiekārtu Līčos, Rīgas ielā. Vadītājam /pers. A/ videoieraksts uzrādīts. Noskatoties videoierakstu /pers. A/ inspektoram izteicis, ja nevarēs iztikt ar brīdinājumu, tad uzlikto sodu viņš apstrīdēšot. Pēc iepazīšanās ar protokolu tā paskaidrojumu ailē ierakstījis, ka nepiekrīt, nav korekts video. Rakstīt plašāku paskaidrojumu /pers. A/ atteicies. Tiesības un pienākumus vadītajam izskaidrojis. Pārkāpumu redzējis skaidri un nepārprotami, kļūdas iespēja izslēgta.

No Latvijas Nacionālā metroloģijas centra Elektrisko mērījumu laboratorijas izdotā un apstiprinātā verificēšanas sertifikāta Nr.E0223V15 izriet, ka radars "Stalker Dual DSR" Nr.DD002637 autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei atzīts par derīgu līdz 2016.gada 29.aprīlim.

LAPK 272.pants nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši

apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

CSN 114.punkts nosaka, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamā zonā 20 km/h.

CSN 4.punkts nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda CSN un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Nekādas atkāpes no šiem noteikumiem nav paredzētas.

Saskaņā ar LAPK 286.panta otro daļu augstākai iestādei jāpārbauda apstrīdētā lēmuma likumība un pamatotība.

Administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas

jākonstatē personas nodarījumā. Proti, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības jākonstatē LAPK paredzēto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums - administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse (sk. Augstākās tiesas Senāta 2006.gada 22.septembra sprieduma lietā Nr. SKA- 571/2006 8.punktu).

Lai iestātos LAPK 149.8 panta astotā daļā paredzētā atbildība, nepieciešams I konstatēt, ka transportlīdzeklis atradies kustībā un ir pārsniedzis CSN noteikto atļauto braukšanas ātrumu robežās no 21 km/h līdz 30 km/h (dotajā gadījumā vadītājs ir braucis ar braukšanas ātrumu 79 km/h (+/- 3 km/h pieļaujamā radara kļūda- 76 km/h), pie atļautā ātruma 50 km/h, ceļa zīmes Nr.518 "Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā.

Lietā nepastāv strīds par to vai /pers. A/, vadīja transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, protokolā norādītajā vietā un laikā.

Sūdzībā /pers. A/ norāda, ka video ir sliktas kvalitātes, kā arī to, ka minētajā ceļa posmā bija intensīva satiksme, līdz ar to apšauba vai fiksētais ātrums ir viņa vadītajam transportlīdzeklim.

Noskatoties protokolam pievienoto videoierakstu VP RRP KPP konstatē, ka filmēts tiek diennakts gaišajā laikā. Dienesta transportlīdzeklis atrodas Līčos netālu no tilta. Ieraksta 02:44 sekundē, tiek fiksēts ātrums 79 km/h projām braucošam tumšas krāsas transportlīdzeklim /TL marka/, kurš tāds ir vienīgais video ierakstā redzamais. Video redzams, ka no ieraksta 02:40 sekundes līdz ieraksta 02:48 sekundei, kad policijas transportlīdzeklis uzsāk kustību, minētais transportlīdzeklis ir vienīgais- ierakstā redzamais transportlīdzeklis. Policijas transportlīdzeklis uzsāk kustību un izbrauc Līčos uz tilta un seko minētajam transportlīdzeklim un aptur to. Tad arī redzams, ka minētais transportlīdzeklis ir /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/. Lai arī videoierakstā pārkāpuma izdarīšanas brīdī nevar redzēt transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numuru, VP RRP KPP nav šaubu, ka inspektoram gan pārkāpuma brīdī, gan pēc apturēšanas bija nepārprotami saskatāms minētā transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numurs.

VP RRP KPP vērtējot administratīvā pārkāpuma protokolā un video ierakstā fiksēto, konstatē, ka fakti ir izklāstīti loģiski, secīgi, detalizēti, bez pretrunām, kas papildina viens otru, secināms, ka ticamība piešķirama tieši policijas darbinieka lietas apstākļu izklāstam.

Lai gan policijas darbinieku liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tomēr policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieks ir sniedzis nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 03.decembra sprieduma lietā AA13-05/5, 2005.gada 09.decembra sprieduma lietā Nr.666-05/5).

Materiāla izskatīšanas gaitā nav konstatēti fakti, kas apliecinātu to, ka policijas darbinieks tieši vai netieši, kaut kādu personīgu motīvu vadīts, būtu personīgi ieinteresēts noformēt administratīvā pārkāpuma protokolu /pers. A/. Nekādi apstākļi, kas liktu apšaubīt policijas darbinieka objektivitāti, netika konstatēti.

Saskaņā ar LAPK 243.1pantu par pierādīšanas līdzekļiem, ar kuriem var konstatēt faktus, uz kuru pamata institūcijas nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, kalpo protokols par administratīvo pārkāpumu, personas paskaidrojumi, kuru sauc pie administratīvās atbildības, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi.

Tātad, par pierādījumiem šajā lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums, video, ziņojums un sūdzība.

Tiesu praksē atzīts, ka administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā kompetenta amatpersona rakstveidā fiksē kādas personas prettiesiskas darbības, par kurām paredzēta administratīvā atbildība. Šis dokuments kā sākotnējā apsūdzība ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā pārkāpuma lietā. Lēmums administratīvo pārkāpumu lietā pieņemams pēc tiem faktiem, kas norādīti protokolā (*sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta. Administratīvo lietu departamenta lēmumu lietā Nr.SKA-157/2007*).

LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Līdz ar augstāk minēto pierādījumu kopums apstiprina un piešķir ticamību administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētajām ziņām par pārkāpuma faktu un VP RRP KPP ieskatā šaubas par to nepastāv.

Likumdevējs par LAPK 149s.panta astotā daļā kvalificējamu pārkāpumu noteicis tikai naudas sodu konstantā apmērā 80 euro apmērā. Citu, alternatīvu, soda veidu, tajā skaitā arī brīdinājumu, par šāda pārkāpuma izdarīšanu neparedz, Likumdevējs, izdodot tiesību normu, kura nepiešķir iestādei rīcības brīvību, samērīguma apsvērumus jau ir izdarījis. Līdz ar to, likumdevēja prezumēto samērīguma apsvērumu rezultātu, iestāde vairs nevar aizstāt ar saviem samērīguma apsvērumiem un iestādei vairs nav iespējams lemt par konkrētajām piemērotajām prettiesiskajām sekām.

Izvērtējot visus lietas materiālus VP RRP KPP secina, ka protokols sastādīts m sods piemērots likumīgi un pamatoti.

Lietā nav neviena objektīva, pamatota un likumīga iemesla, lai /pers. A/ atceltu piemēroto sodu.

Nepiekrītot Iestādes lēmumam sūdzības iesniedzējs /pers. A/ iesniedzis sūdzību Rīgas rajona tiesā, lūdzot Iestādes lēmumu atcelt.

Sūdzībā norādīti sekojoši argumenti.

2015.gada 24.septembrī, ap plkst. 17.00, iekļaujoties satiksmes plūsmā, Sūdzības iesniedzējs vadīja automašīnu ?????? /TL marka/ ar valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/, braucis pa Rīgas ielu, apdzīvotā vieta "Līči", Stopiņu novadā, virzienā uz Rīgas apvedceļu.

Izbraucot no apdzīvotas vietas "Līči", Stopiņu novads, aptuveni pēc 1,5 km Ropažu novadā, ap plkst. 17.05 manis vadīto automašīnu apturēja Valsts policijas ekipāža, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes jaunākais inspektors D. Daškovs.

Inspektors pieprasījis uzrādīt visus dokumentus, kas nepieciešami, lai ar minēto transportlīdzekli varētu piedalīties ceļu satiksmē, ko arī izdarījis.

Inspektors paskaidrojis, ka viņš, /pers. A/, esot pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu, Līčos, Stopiņu novadā, ceļa zīmes 518 (Apdzīvotas vietas sākums) darbības zonā pa Rīgas ielu no Dambja ielas puses, un norādīja, ka esmu vadījis automašīnu ar ātrumu 79 km.st. (76 km.st. ņemot vērā iespējamo mērījuma kļūdu +/-3 km.st., mērījums tika veikts ar Stalker Dual DSR Nr.DD002637) pie atļauta 50 km/h, kā arī uzrādīja videoierakstu.

Noskatoties videoierakstu, secinājis, ka tas ir nekorekts, jo videoieraksta kvalitāte esot slikta, nevarējis atpazīt vadītās automašīnas valsts reģistrācijas numuru, jo tas praktiski nebijis redzams. Uzrādītajā videoierakstā redzējis arī citas automašīnas, kuras pārvietojušās pa to pašu maršrutu.

Nenoliedz, ka vadījis automašīnu pa iepriekš minēto maršrutu, bet apšauba Inspektora uzrādīto radarā fiksēto ātrumu ar kādu vadījis automašīnu, jo apstāklis, ka videoierakstā (radara darbības zonā) var redzēt arī citas automašīnas viņam rada šaubas par radara rādījumu un to, ka radara fiksētais rādījums attiecas uz Sūdzības iesniedzēja vadītās automašīnas braukšanas ātrumu.

Bez tam, ņemot vērā policijas ekipāžas atrašanās vietu un to, ka vadījis automašīnu iekļaujoties plūsmā, radara mērījums tika fiksēts no liela attāluma, automašīnas aizmugures, no radara lietošanas nepiemērotas vietas (rakursa), izmantojot slēpto metodi.

Minētajā ceļa posmā automašīnas pārvietojās abos (pretējos) virzienos un Sūdzības iesniedzēja vadītā automašīna nebija vienīgais transportlīdzeklis uz ceļa. Pēc Inspektora teiktā radara rādījums fiksēts uz tilta, izbraucot no Apdzīvotas vietas, taču vienlaikus tur atradās arī citas automašīnas, tās kas iebrauca Apdzīvotā vietā.

2015.gada 24.septembrī, plkst. 17.12, Ropažu novadā, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes jaunākais inspektors D.Daškovs sastādīja Administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PF540379, kurā norādīts, ka tas sastādīts Ropažu novadā par Stopiņu novadā izdarītu pārkāpumu.

Iepazīstoties ar sastādīto Administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PF 540379, tajā Sūdzības iesniedzējs uzreiz norādījis: "Nepiekrītu, nav korekts video", jo uzreiz radās šaubas par radara rādījumu un to, ka radara fiksētais rādījums attiecas uz Sūdzības iesniedzēja vadītās automašīnas braukšanas ātrumu.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk- LAPK) 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

No nevainīguma prezumpcijas principa izriet, ka personai administratīvā pārkāpuma lietā nav jāpierāda savs nevainīgums, bet iestādei ir jāpierāda, ka persona ir vainīga pārkāpuma izdarīšanā, par kuru iestāde ir saukusi personu pie administratīvās atbildības. Saskaņā ar LAPK 243.panta otro daļu iestādē pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības, bet tiesā - iestādei.

Administratīvās pārkāpumu lietās pierādīšanas standarts ir augsts, proti, personas vainai jābūt pierādītai ar pierādījumiem, kas nodrošina faktu konstatāciju "ārpus saprātīgām šaubām".

Konkrētajā situācijā lietas materiāli neatbilstot šādam pierādījumu līmenim, jo lietā esošie pierādījumi esot pretrunīgi.

Policija savā Lēmumā norādījusi, ka noskatoties protokolam pievienoto videoierakstu VP RRP KPP konstatē, ka filmēts tiek diennakts gaišajā laikā. Dienesta transportlīdzeklis atrodas Līčos netālu no tilta. Ieraksta 02:44 sekundē, tiek fiksēts ātrums 79 km/h projām braucošam tumšas krāsas transportlīdzeklim /TL marka/, kurš tāds ir vienīgais video ierakstā redzamais. Video redzams, ka no ieraksta 02:40 sekundes līdz ieraksta 02:48 sekundei, kad policijas transportlīdzeklis uzsāk kustību un izbrauc Līčos uz tilta un seko minētajam transportlīdzeklim un aptur to. Tad arī redzams, ka minētais transportlīdzeklis ir /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/. Lai arī videoierakstā pārkāpuma izdarīšanas brīdī nevar redzēt transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numuru, VP RRP KPP nav šaubu, ka inspektoram gan pārkāpuma brīdī, gan pēc apturēšanas bija nepārprotami saskatāms minētā transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numurs, (lēmuma 3.1apa)

Policija savā Lēmumā norāda, ka "Lai iestātos LAPK 1498.panta astotā daļā *paredzētā* atbildība, nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzeklis atradies kustībā un pārsniedzis CSN noteikto atļauto braukšanas ātrumu". Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka šajā konkrētajā gadījumā *LAPK 1498.panta astotā daļā paredzētā atbildība* nav iestājusies, jo nav gūti ticami pierādījumi, ka *CSN noteikto atļauto braukšanas ātrumu* būtu pārsniedzis videoierakstā redzamais transportlīdzeklis /TL marka/, jo videoierakstā ir redzami arī citi transportlīdzekļi.

Policija savā Lēmumā norāda, ka VP RRP KPP vērtējot administratīvā pārkāpuma protokolā un video ierakstā fiksēto, konstatē, ka fakti izklāstīti loģiski, *secīgi,* detalizēti, bez pretrunām, kas papildina viens otru, secināms, ka ticamība piešķirama policijas darbinieka lietas apstākļu izklāstam.

Minētajam vērtējumam nepiekrītot, jo tie neatbilst lietas faktiskajiem apstākļiem, jo ir pretrunas starp policijas darbinieka lietas apstākļu izklāsta un pierādījumiem. Personas apstrīdēts administratīvā pārkāpuma protokols nav pierādījums personas vainai.

Policija sava lēmuma nenorāda un nevērtē Sūdzība apšaubītos faktus: policijas dienesta transportlīdzekļa atrašanās vieta un rakurss no kāda tika veikts videoieraksts, un to, ka policijas dienesta transportlīdzeklis atradās slēpnī, nevis uz minētā ceļa, ceļa malas; to, ka videoieraksta redzamais /TL marka/ nav vienīgais redzamais transportlīdzeklis, bet tajā ir redzami arī citi transportlīdzekļi; to, ka videoierakstā fiksētais rādījums attiecas tieši uz /TL marka/ ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/.

Policija savā Lēmumā norāda, ka "..par pierādījumiem šajā lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums, video, ziņojums un sūdzība". (lēmuma 4.1apa).

Ja administratīvais protokols sastādīts un tam par pamatu ir videoierakstā fiksētais ātrums, tas ir prettiesisks un nevar kalpot par pierādījumu, jo video redzamais /TL marka/ nav vienīgais redzamais transportlīdzeklis, bet tajā ir redzami arī citi transportlīdzekļi un attiecīgi ir apšaubāms, ka videoierakstā fiksētais ātrums ir ātrums ar kādu pārvietojās transportlīdzeklis /TL marka/.

Policija savā Lēmumā norāda, ka "Tiesu praksē atzīts, ka administratīvā Pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā kompetenta amatpersona rakstveidā fiksē kādas personas prettiesiskas darbības, par kurām paredzēta administratīvā atbildība.

dokuments kā sākotnējā apsūdzība ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā Pārkāpuma lietā. Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā pieņemams pēc tiem faktiem, kas norādīti protokolā.... "(lēmuma 4.1apa)

Ja tiek apšaubīts un nav pierādījumi par to, ka videoierakstā fiksētais ātrums ir ātrums ar kādu pārvietojās transportlīdzeklis /TL marka/, jo videoierakstā ir redzami arī citi transportlīdzekļi, tad jāsecina, ka arī sākotnējai apsūdzībai nav pamata un tā ir prettiesiska.

Izvērtējot visus lietas apstākļus jāsecina, ka minētais pierādījumu kopums ir apšaubāms un tas neapstiprina un nevar piešķirt ticamību administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētajām ziņām par pārkāpuma faktu.

Saskaņā ar Satversmes 92.pantā nostiprināto nevainīguma prezumpciju, proti, ka ikviens uzskatāms par nevainīgu, iekams viņa vaina nav atzīta saskaņā r likumu, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības, ir jābūt neapšaubāmiem un nepārprotamiem pierādījumiem, kas pierāda pārkāpuma faktu un personas vainu i pārkāpuma izdarīšanā. No minētajām Satversmē nostiprinātajām pamattiesībām izriet nevainīguma prezumpcija, proti, nevainīgums tiek prezumēts, ja nav pierādījumi par pretējo.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa 286.panta otro daļu augstākai iestādei ir jāpārbauda apstrīdētā lēmuma likumība un pamatotība.

Pastāvot šādiem faktiskiem lietas apstākļiem, uzskata, ka Administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PF540379 ir prettiesisks, naudas sods 80 *euro* apmērā ir uzlikts nepamatoti, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka /pers. C/ 2015.gada 12.novembra Lēmums Nr.2282 atceļams un Administratīvā pārkāpuma lieta izbeidzama.

Pamatojoties LAPK 288.panta pirmo daļu, 289 panta pirmo daļu, 279.panta pirmo un trešo daļu, Sūdzības iesniedzējs lūdz tiesu atcelt Valsts Policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka /pers. C/ 2015.gada 12.novembra Lēmumu Nr.2282 un administratīvā pārkāpuma lietu izbeigt.

Ar 2015.gada 17.decembra Rīgas rajona tiesas tiesneses lēmumu nolemts pieņemt sūdzības iesniedzēja iesniegto sūdzību un ierosināt tiesvedību administratīvā pārkāpuma lietā, un noteikt lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2016.gada 29.aprīlī. Lietas dalībniekiem paziņots par laiku, kad nolēmuma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Izskaidrots, ka lietas dalībniekiem ir tiesības iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu,

lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikums vai lūgumus līdz 2016.gada 17.janvārim.

Līdz noteiktajam termiņam pieteikumi vai lūgumi tiesā netika saņemti. Noraidījums tiesnesim netika pieteikts.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi administratīvās lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā lēmuma pamatojumu, sūdzībā minētos argumentus, tiesa uzskata, ka sūdzība ir noraidāma.

Latvijas APK 289.[12] panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas viennozīmīgi ir par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai, tiesa nekonstatē.

Izvērtējot Iestādes lēmumu, tiesa secina, ka lēmuma pamatojums ir pareizs un atbilst lietā noskaidrotajiem lietas faktiskajiem apstākļiem.

Saskaņā ar LAPK 289.[6] pantu, izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā tiesai cita starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Tiesa konstatē, ka ar lēmumu Iestāde atstājusi negrozītu sākotnējo lēmumu, ar kuru sūdzības iesniedzējam uzlikts naudas sods 80.00 *euro* apmērā par LAPK 149.[18] panta astotajā daļā minēto administratīvo pārkāpumu.

Konkrētajā lietā sūdzības iesniedzējs kā transportlīdzekļa vadītājs saukts pie administratīvās atbildības par Ceļu satiksmes noteikumu 114. punkta (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2015. gada 31. decembrim) neievērošanu, un viņam piemērots administratīvais sods saskaņā ar Latvijas APK 149. [8] panta astoto daļu – uzlikts naudas sods 80 *euro* apmērā.

Ceļu satiksmes likuma 19. panta pirmā daļa nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Analoga tiesību norma ietverta arī Ceļu satiksmes noteikumu 4. punktā.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 114. punktā (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2015. gada 31. decembrim) noteikto apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h.

Latvijas APK 149. [8] panta astotā daļa paredz administratīvo atbildību par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā vieglajiem automobiļiem, ja tā izdarīta vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums".

Latvijas APK 243.panta pirmā daļa nosaka, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar minētā panta astoto daļu pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem.

Savukārt saskaņā ar Latvijas APK 244.pantu institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

No lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem un sūdzības satura izriet, ka lietā nav strīda par to, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā sūdzības iesniedzējs /pers. A/ vadījis automašīnu /TL marka/ ar valsts numuru /TL numurs/ vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums", un viņu apturējis policijas darbinieks, kas arī sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu.

Šos apstākļus /pers. A/ savā sūdzībā neapstrīd.

Lietā ir strīds par to, vai protokolā norādītajā laikā un vietā viņš ir vadījis automašīnu, pārkāpjot atļauto ātrumu, t.i., braucis ar ātrumu 79 km/h.

Sūdzības iesniedzējs savā sūdzībā norādījis, ka amatpersona pēc viņa pieprasījuma parādījusi videoierakstu , taču šo videoierakstu nevarot atzīt par ticamu, un uzskatot to par pretlikumīgu, jo viņa vadītais transportlīdzeklis fiksētajā videoierakstā neesot vienīgais, tādēļ neesot pamata uzskatīt, ka fiksētais ātrums esot tieši viņa vadītajai automašīnai. Policijas automašīna atradusies tādā vietā un rakursā, kas radot šaubas. Pierādījumi esot pretrunīgi, protokols neesot uzskatāms par vienīgo pierādījumu.

Kā redzams no administratīvā pārkāpuma protokola, tajā konstatēts, ka /pers. A/ vadītās automašīnas ātrums fiksēts 79 km/h +- 3 km/h=76 km/h, pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu par 26 km/h (lietas 20.lapa).

Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 114. punktā noteiktajam apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h. Tādējādi atļautais braukšanas ātrums pārkāpuma konstatēšanas vietā nedrīkstēja pārsniegt 50 km/h.

Konkrētajā gadījumā ātruma mērījumi veikti ar autotransporta līdzekļu ātruma kontroles mērierīci radaru Stalker Dual DSR Nr.DD 002637, kuras verificēšanu un lietošanas derīgumu līdz 2016. gada 29.aprīlim apliecina sertifikāts (lietas 24. lapa).

Verificēšana ir sistēmas pārbaude, ko veic, lai pārliecinātos, vai izstrādāšanas procesā aplūkojamā posma rezultāti atbilst tā sākumā definētajiem noteikumiem un prasībām (Akadēmiskā terminu datubāze – www.termini.lza.lv). Veicot verificēšanu, tiek novērtēta mērīšanas līdzekļa atbilstība apstiprinātajam tipam un metroloģiskajām prasībām.

Verificēšanu veic saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem Nr.455 „Kārtība, kādā tiek veikta mērīšanas līdzekļu tipa apstiprināšana, pirmreizējā verificēšana un tirgus uzraudzība".

Verifikācijas sertifikātā ir apliecināta mērierīces atbilstība normatīvo aktu prasībām un derīgums mērījumu veikšanai.

Pie minētajiem konstatētajiem faktiem un tos apstiprinošiem apstākļiem tiesai nav pamata apšaubīt amatpersonas veiktos mērījumus ar norādīto ierīci Stalker Dual DSR Nr. DD 002637.

Saskaņā ar Latvijas APK 243. panta otro daļu pierādīšanas līdzekļi var būt administratīvā pārkāpuma protokols, paskaidrojumi, liecības, eksperta atzinumi, lietiskie pierādījumi, dokumenti, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, kā arī ar tehniskiem līdzekļiem fiksēti fakti (foto, video un tml.).

Lietā esošajā amatpersonas Dz.Daškova ziņojumā (lietas 21. lapa) ir norādīts, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā viņš ir pildījis dienesta pienākumus. Arī sūdzības iesniedzējs savā sākotnējā sūdzībā un sūdzībā par Iestādes lēmumu apliecinājis, ka viņu apturējis jaunākais inspektors Dz.Daškovs, kā norādīts protokolā.

No minētā dienesta ziņojuma satura izriet, ka pildot dienesta pienākumus 2015.gada 24.septembrī plkst. 17:05 ticis konstatēts CSN pārkāpums, ko izdarījis /pers. A/. Pārkāpums fiksēts ar dienesta transportlīdzeklī esošo videoiekārtu Līčos, Rīgas ielā. Vadītājam /pers. A/ videoieraksts uzrādīts. Noskatoties videoierakstu /pers. A/, izteicis, ka, ja nevarēs iztikt ar brīdinājumu, tad uzlikto sodu viņš apstrīdēšot. Pēc iepazīšanās ar protokolu tā paskaidrojumu ailē /pers. A/ ierakstījis, ka tam nepiekrīt, nav korekts video. Rakstīt plašāku paskaidrojumu /pers. A/ atteicies. Tiesības un pienākumus vadītajam izskaidrojis. Pārkāpumu redzējis skaidri un nepārprotami, kļūdas iespēja izslēgta (lietas 21.lapa).

Tiesai nav pamata apšaubīt amatpersonas tehniskā līdzekļa izmantošanu un to, ka ātrums tika konstatēts ar lietā norādīto mērierīci, jo arī atbilstoši

2010. gada 22. februāra noteikumu Nr.5 „Dienesta pienākumu izpildes organizācija un kontrole sabiedriskās kārtības nodrošināšanas un satiksmes uzraudzības jomā" 100. punktam, norīkojums kontrolē braukšanas ātrumu ar šim nolūkam paredzēto braukšanas ātruma kontroles mērierīci (radaru).

Policijas darbinieki ir valsts amatpersonas, kuru sastādītajiem dokumentiem *a apriori* ir piešķirama publiska ticamība, ko iespējams apšaubīt, iesniedzot pierādījumus, kas to apstiprina (skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2008. gada 12. novembra rīcības sēdēs lēmumu lietā Nr. SKA-674/2008).

Lai apšaubītu policijas darbinieka ziņojumā minētos faktus ir jākonstatē apstākļi, ka policijas darbinieks protokolā būtu apzināti fiksējis nepatiesas ziņas, vai arī tādi apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieka objektivitāti.

Lietā šādi apstākļi nav konstatēti.

Dienesta ziņojumā amatpersona ir apliecinājusi, ka braukšanas ātruma mērījums tika veikts un pārkāpums fiksēts tieši /pers. A/ vadītajam transportlīdzeklim.

Savukārt sūdzības iesniedzējs savā rakstveida paskaidrojumā administratīvā pārkāpuma protokolā norādījis, ka neesot korekts video.

No administratīvā pārkāpuma protokolam pievienotā videoieraksta, ieraksta 02:44 sekundes redzams, ka tiek fiksēts ātrums 79 km/h projām braucošai tumšas krāsas automašinai /TL marka/, kura tāda ir vienīgā video ierakstā redzamā. Video ierakstā redzams, ka no ieraksta 02:40 sekundes līdz ieraksta 02:48 sekundei, policijas transportlīdzeklis uzsāk kustību un izbrauc uz tilta un seko minētajam transportlīdzeklim un aptur to. Tad arī redzams, ka minētais transportlīdzeklis ir /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/ (administratīvā pārkāpuma lietas oriģinālu 4.lapas pielikumā).

Tiesai nav pamats apšaubīt, ka policijas darbinieks ar ātruma mērierīci ir fiksējis tieši sūdzības iesniedzēja vadītās automašīnas ātrumu, apšaubīt policijas darbinieka ziņojumā minētos faktus un administratīvā pārkāpuma protokolā fiksēto.

Tāpat tiesai nav pamata uzskatīt, ka sūdzības iesniedzēja transportlīdzekli policijas darbinieki būtu apturējuši bez pamatojuma, jo kā izriet no lietas materiāliem, viņi ir fiksējuši ātruma pārsniegšanu. Sūdzības iesniedzējs savā sūdzībā apstiprinājis, ka policijas darbinieks, kā iemeslu viņa apturēšanai norādījis ātruma pārkāpumu. Apturēšanas procedūrā tiesa nekonstatē nekādus pārkāpumus.

Lietā nav iegūtas pamatotas ziņas, kas liktu apšaubīt policijas darbinieku profesionalitāti un objektivitāti. Turklāt šo apstākļu ticamību apliecina arī tas, ka policijas darbinieki pildījuši dienesta pienākumus, kas saistīti ar ceļu satiksmes uzraudzību un prezumē uzmanības piesaistīti tieši ceļu satiksmei, kā arī tas, ka pārkāpums fiksēts tā faktiskajā vidē, to redzot un veicot ātruma mērījumus.

Tiesas ieskatā sūdzības iesniedzēja sūdzībā izvirzītās versijas par to, ka viņam uzrādītais videoieraksts nav korekts, jo nav saprotams vai tieši viņa vadītajam transportlīdzeklim fiksēts ātruma pārkāpums, un tas, ka policijas darbinieki ātrumu fiksējuši no liela attāluma un radara lietošanas nepiemērotas vietas, liecina par viņa vēlmi izvairīties no atbildības.

Tiesa atzīst, ka lietā iegūtās ziņas ir pietiekamas un apstiprina administratīvā pārkāpuma protokolā norādītā pārkāpuma būtību.

Tiesa ņem vērā arī to, ka sūdzības iesniedzējs tiesai adresētajā sūdzībā nav norādījis, ar kādu ātrumu braucis, arī protokolā ierakstītajā paskaidrojumā sūdzības iesniedzējs nav noliedzis, ka ir pārkāpis atļauto braukšanas ātrumu. Viņa vienīgais iebildums pret sastādīto protokolu ir tas, ka nav pārliecinoša pierādījuma video formātā redzamajā, ka ātruma mērījums attiecināms uz viņa vadīto automašīnu.

Lietā iegūtie pierādījumi, norāda, ka policijas darbiniekiem nebija šaubu, ka braukšanas ātruma pārkāpums ir fiksēts sūdzības iesniedzēja vadītajam transportlīdzeklim.

Tiesai nav saprātīgu šaubu par to, ka sūdzības iesniedzēja izdarītais pārkāpums ir fiksēts ar pieļaujamu un atbilstošu tehnisku līdzekli ātruma mērīšanai – radaru "Stalker Dual DSR" Nr.DD002637, kas autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei atzīts par derīgu līdz 2016.gada 29.aprīlim.

Tiesa nesaskata pretrunas vai apstākļus, kas izslēgtu pārkāpuma esamību.

Tiesas ieskatā, pie apstākļiem, ka sūdzības iesniedzējam ir uzlikts panta sankcijā paredzētais naudas sods 80 *euro* apmērā, nav tiesiskas nepieciešamības izvērtēt atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus un uzliktā soda samērīgumu.

Pamatojoties uz minētajiem tiesas argumentiem, sūdzības iesniedzēja argumenti attiecībā par nepietiekošiem un ticamiem pierādījumiem lietā atzīstami par nepamatotiem.

Savukārt Iestādes lēmumā norādītie argumenti attiecībā par sūdzības iesniedzēja izdarīto pārkāpumu atzīstami par likumīgiem un pamatotiem.

Līdz ar to /pers. A/ sūdzība kā nepamatota noraidāma, bet Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2015. gada 12.novembra lēmums Nr. 2282 atzīstams par tiesisku un pamatotu un atstājams negrozīts.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Latvijas APK 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[18] panta pirmo daļu, tiesa

n o s p r i e d a

Atstāt negrozītu 2015.gada 12.novembra Valsts Policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka /pers. C/ lēmumu Nr.2282, ar kuru atstāts negrozīts 2015.gada 24.septembra Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes ceļu policijas bataljona jaunākā inspektora Dz.Daškova lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PF540379, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas rajona tiesā, Siguldā.

Tiesnese M.Dreimane